

Lekcja 1

3 października

STWÓRCA PRZEMAWIA

Tekst przewodni: Hbr 1,1-2.

Zakres studium: Rdz 1,27-28; 3,1-8.14-24; Łk 15,11-32; Wj 19,16-22; Hbr 1,1-2; J 10,27-30.

Część I: Przegląd

Wprowadzenie

W Rdz 2,4-25 czytamy, że Adam i Ewa cieszyli się bliską wspólnotą z Bogiem, przechadzając się z Nim i rozmawiając twarzą w twarz. Jednak tragiczny upadek rozerwał tę komunikację, a nasi prarodzice utracili bezpośrednią łączność ze Stwórcą. Jednak Bóg nie porzucił swojego celu dla ludzkości. Ustanowił nowe sposoby komunikacji, objawiając swoją obecność przez proroków, spisane Słowo, a w końcu przez swego Syna, Jezusa Chrystusa. Pierwsza lekcja tego kwartału podkreśla, że choć Boży sposób komunikacji zmienił się po upadku ludzi, Boże pragnienie przemawiania do ludzkości nigdy nie ustało. Dzisiaj Bóg nadal komunikuje się z nami przez *Pismo Święte*, w którym prorocy i apostołowie składają wspólne świadectwo o Chrystusie. W ramach współczesnego przejawu tej Bożej komunikacji Ellen G. White także wskazuje Chrystusa potwierdzając biblijne świadectwo.

Część II: Komentarz

1. W Edenie Adam i Ewa cieszyli się doskonałą wspólnotą ze sobą nawzajem oraz bezpośrednią komunikacją z Bogiem. Adam i Ewa zostali stworzeni w doskonałym świecie, w rzeczywistości daleko wykraczającej poza granice naszej wyobraźni. Ogród Eden był świętym miejscem zamieszkania obecności Boga na Ziemi. Jak Osoby Bóstwa mają nieodłącznie społeczną naturę, tak ludzie stworzeni na obraz Boga odzwierciedlają społeczną naturę Boga. Największym darem Boga dla nieupadłej ludzkości była możliwość doświadczania osobistej więzi z Bogiem i bezpośredniej komunikacji z Nim. Adam i Ewa spotykali się z Bogiem twarzą w twarz w tych doskonałych okolicznościach.

2. Grzech zaburzył doskonałość Edenu, a ludzie utracili bezpośrednią komunikację z Bogiem. Kiedy bezgrzeszni Adam i Ewa zjedli zakazany owoc, doświadczyli nowego poczucia samoświadomości: „Wtedy otworzyły się oczy im obojgu i poznali, że są nady. Spletli więc liście figowe i zrobili sobie przepaski” (Rdz 3,7). Bliska, doskonała komunikacja twarzą w twarz z Bogiem została zerwana. Kiedy przerażeni ludzie „usłyszeli szelest Pana Boga przechadzającego się po ogrodzie w powiewie dziennym”, co dotąd przyjmowali z radosnym oczekiwaniem, „skrył się Adam z żoną swoją przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu” (Rdz 3,8).

„Kiedy Bóg przychodzi od Edenu po tym, jak Adam i Ewa zgrzeszyli, rozpoczyna spotkanie, które stanowi nie mniej niż »przewód sądowy«, »proces karny Boga«. Bóg rozpoczyna procedowanie od przesłuchania »oskarżonych«, a defensywne i oskarżycielskie odpowiedzi Adama i Ewy (Rdz 3,9-14) świadczą o rozpadzie więzi międzyludzkich (mąż-żona) oraz między Bogiem a człowiekiem - rozpadzie, jaki nastąpił wskutek grzechu. Po legalnym przesłuchaniu i ustaleniu winy Bóg ogłasza wyrok wyrok w formie przekleństw (wobec węża i ziemi, w. 14.17) i osądów (wobec mężczyzny i kobiety, w. 16-19)” (Richard Davidson, *Flame of Yahweh: Sexuality in the Old Testament*, Peabody 2007, s. 58-59).

Niestety, Adam i Ewa zostali usunięci z Edenu, a Bóg „umieścił cheruby i płomienisty miecz wirujący, aby strzegły drogi do drzewa życia” (Rdz 3,24). „Cherubini strzegący Edenu są kimś więcej niż uzbrojonymi strażnikami. Oznaczają wycofanie obecności Boga do Nieba i Jego pośrednią obecność na Ziemi przez symbole i posłańców/aniołów” (Dru Johnson, *The Universal Story: Rdz 1-11*, w: Craig G. Bartholomew i in., red., *Transformative Word*, Bellingham 2018, s. 52).

3. Kiedy grzech pojawił się na świecie, Bóg podjął inicjatywę w celu odrodzenia Jego więzi z upadłą ludzkością. Adam i Ewa byli zdruzgotani. W jednej chwili ich świat zmienił się nie do poznania. Jednak kiedy dwoje winowajców słuchało Bożych przekleństw i osądów, usłyszeli także obietnicę nadziei. W samej treści osądu zawarta została ewangelia łaski Bożej. Obiecany Potomek przyjdzie i pokona węża, dokonując zbawienia ludzkości. Rdz 3,15 stanowi literackie centrum Rdz 3 i jest nazywane protoewangelią czyli pierwszym ogłoszeniem ewangelii.

Zaraz po tym, jak Adam i Ewa upadli w grzech, Bóg oznajmił, że wszystkie przyszłe objawieni Boże będą skierowane na osobę i misję przychodzącego Odkupiciela. Całe *Pismo Święte* jest rozwinięciem tej obietnicy. „To zdumiewające oświadczenie Bożego zdecydowania, by posłać Potomka i pokonać węża (szatana), aby dokonać odkupienia ludzkości, jest podstaw i kluczem do rozpoznania profetycznego głosu w *Starym Testamencie*” (Jiří

Moskala, *The Prophetic Voice in the Old Testament: An Overview*, w: Alberto R. Timm i Dwain N. Esmond, red., *The Gift of Prophecy in Scripture and History*, Silver Spring 2015, s. 11).

Co ciekawe, słowo przetłumaczone jako „zawołał” w Rdz 3,9 jest tym samym słowem, które występuje w kontekście powołania przez Boga proroków do ich służby (Iz 51,2). Choć jest tutaj użyte w kontekście sądu, zawiera także konotację łączności i więzi.

4. Po upadku ludzkości, przemawiając różnymi sposobami, w tym ostatecznie w osobie Jezusa Chrystusa, Bóg otworzył linię komunikacji z grzeszną ludzkością. Nie mogąc dłużej oglądać Boga śmiertelnymi oczami ani słyszeć Jego głosu, ludzie odbierali Bożą komunikację z pomocą ludzkich pośredników. W Hbr 1,1 czytamy, że „wielokrotnie i wieloma sposobami przemawiał Bóg dawnymi czasy do ojców przez proroków”. Przez wieki Bóg komunikował się ze swoim ludem przez rzeczników takich jak Henoch, Noe, Abraham, Izaak, Jakub, Mojżesz, Samuel i Dawid oraz przez proroków kanonicznych. Bóg „wielokrotnie i wieloma sposobami” udzielał tym ludziom objawień, w tym teofanii, snów i wizji proroczych oraz słów wypowiedzianych osobiście przez Boga, jak również przekazywanych przez aniołów. Bóg przemawiał także przez urim i tummim, cuda i znaki. Takie były sposoby przemawiania Boga w przeszłości, w erze starotestamentowej.

„Ostatnio, u kresu tych dni, przemówił do nas przez Syna” (Hbr 1,2). Słowa *Starego Testamentu* nadal są autorytatywnym Słowem Bożym, ale należy je rozumieć przez pryzmat ich wypełnienia w Jezusie Chrystusie. To On jest ostatecznym i najpełniejszym objawieniem Boga. „Stare zostało podane we fragmentaryczny i epizodyczny sposób - trochę tu, trochę tam - wskutek czego było niekompletne, częściowe i niedoskonałe. Ale nowe przychodzi w jednej spójnej mowie Boga Ojca, w jednym czasie, w jednej osobie Jego Syna. W Jezusie całe objawienie Boże *Starego Testamentu* zostaje zebrane w jedno i uzupełnione” (William G. Johnsson, *Hebrews*, w: Ángel M. Rodriguez, red., *Andrews Bible Commentary*, Berrien Springs 2022, s. 1824-1825).

5. Doświadczenie nawrócenia Ellen G. White przygotowało ją jako chrystocentryczną współczesną odbiorczynię daru prorokowania. Dar prorokowania po czasach biblijnych nie dodaje nic do *Nowego Testamentu*, ale raczej potwierdza nowotestamentowe świadectwo o Chrystusie. Doświadczenie nawrócenia młodej Ellen G. Harmon stało się podstawą jej dożgonnej miłości i poświęcenia dla Jezusa Chrystusa. Postrzegał ona niebiańskiego Ojca jako Boga miłości, który pragnie zbawić ludzi przez odkupieńcze dzieło Jego Syna. Ta perspektywa stała się kluczowym elementem jej prorockiej służby i ulubionym tematem jej przesłań głoszących ojcowską miłość Boga.

W jednym z jej najbardziej poruszających przesłań napisała: „Cała miłość ojcowska, która z pokolenia na pokolenie płynęła z serc ludzkich, wszystkie źródła tklivości, które wytrysnęły w duszach ludzkich, są jedynie maleńkim strumyczkiem w porównaniu z bezbrzeżnym oceanem ogromnej, nieskończonej, niewyczerpanej miłości Boga. Język nie jest w stanie tego wypowiedzieć, a pióro opisać. Możecie przez wszystkie dni waszego życia rozmyślać o niej, możecie pilnie szukać w Piśmie Świętym, żeby ją pojąć, możecie poświęcić wszystkie dane wam od Boga siły i zdolności, by zrozumieć miłość i bezmiar współczucia Ojca Niebieskiego, a wciąż jeszcze ten ogrom bez końca będzie niezrozumiały. Możecie rozmyślać nad tą miłością przez całe życie ludzkie, wszakże nigdy nie pojmiecie w pełni długości i szerokości, głębokości i wysokości miłości Bożej, która ofiarowała Syna, żeby umarł za świat. Nawet sama wdzięczność nie jest w stanie ogarnąć jej całkowicie. Jednak gdy będziemy szukać w *Biblii* i rozmyślać nad życiem Jezusa oraz planem odkupienia, te doniosłe sprawy będą się ukazywać naszemu umysłowi coraz to jaśniej i lepiej” (Ellen G. White, *Ze skarbnicy Świadectw*, t. 2, wyd. 2, Warszawa 2001, s. 243).

Część III: Zastosowanie

Poniższe pytania do praktycznego zastosowania opracowane na podstawie powyższego komentarza służą rozwinięciu dyskusji podczas wspólnego studiowania lekcji. Wybierz spośród nich te, które najlepiej posłużą zaangażowaniu uczestników studium w pogłębioną refleksję.

1. Przed grzechem Adam i Ewa rozmawiali z Bogiem „mogąc Go widzieć twarzą w twarz” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 23). Jak wyobrażasz sobie przebywanie z Wszechmocnym Bogiem twarzą w twarz w Edenie?
2. Hebrajskie słowo tłumaczone jako „poznać” sugeruje więź i doświadczone poznanie, jak również intelektualną wiedzę i zrozumienie. W świetle tej definicji, co znaczy, że Adam i Ewa „poznali, że są nadzy” (Rdz 3,7)?
3. Jak grzech zmienił komunikację między Bogiem a ludźmi?
4. Co dla nas dzisiaj znaczy życie w obecności Boga, choć nie widzimy Go twarzą w twarz?
5. Jak możemy rozwijać głębszą osobistą więź z Bogiem każdego dnia, podobną do tej, jakiej Adam i Ewa doświadczali niegdyś w Edenie?
6. Co to znaczy, że całe *Pismo Święte* jest rozwinięciem pierwszej ewangelicznej obietnicy zapisanej w Rdz 3,15? Jak ten temat powtarza się w *Biblii*?

7. W Hbr 1,1-2 czytamy, że w przeszłości Bóg przemawiał przez proroków, ale w ostatnich dniach przemówił przez swego Syna. Dlaczego życie i nauczanie Jezusa dają nam najwyraźniejszy obraz Boga?
8. W jaki sposób Bóg nadal podtrzymuje komunikację z nami dzisiaj? Jak możemy uważniej Go słuchać?
9. Ulubionym tematem Ellen G. White była ojcowska miłość Boga do ludzkości. Jak rozmyślanie o miłości Bóg zmienia nasze zapatrywania na życie i wiarę?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
dział: Studium biblijne
- **Materiał do „Czasu misji”**:
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia